

19.08.2025

Dnro 501/03.04.04.04.34/2024

Asia

Metsästys ja kalastus

Valittajat

Jyri Langi
Petteri Markkanen
Tero Kurki
Lasse Siro
Sami Antikainen
Kari Lampinen
Jyrki Piispa
Kari Kurko
Matti Pitkälä
Niko Hänninen
Joni Markkanen
Urpo Keveri
Jaana Salo
Harri Piispa
Jorma Gustafsson
Antti Puustjärvi
Riku Koskivirta
Veli Rautiainen

Päätös, josta valitetaan

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, 7.2.2024,
VARELY/4614/2023

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on päätöksellään rajoittanut kalastuslain 53 §:n nojalla kalastusta ja määrännyt alimmista pyyntimitoista kalastuslain 57 §:n nojalla seuraavasti:

- 1) kieltänyt karttaliitteiden 1–3 alueilla ympärivuotisesti kaiken kalastuksen lukuun ottamatta onkimista, pilkkimistä ja viehekalastusta.
- 2) määrännyt Kymen kalatalousalueen vesialueilla lukuun ottamatta Ahvenkoskenlahtea kuhan alimman pyyntimitan 45 senttimetriin ja harjuksen

alimman pyyntimitan 40 senttimetriin. Kaupallisten kalastajien osalta kuhan 45 senttimetrin alin pyyntimitta astuu voimaan 1.1.2026.

3) määrännyt siian verkkokalastukseen merellä 50 millimetrin alimman solmuvälin vuosittain 1.8.–30.4. Kujan verkkokalastukseen alimmaksi solmuväliksi ympärivuotisesti 50 millimetriä kalatalousalueella. Päätöksellä on samalla kumottu elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen 18.5.2021 antama päätös VARELY/2672/2021, jolla kuhan verkkokalastuksen alimmaksi solmuväliksi oli määrätty Kymijoessa ja sen järvilajentumissa 55 millimetriä.

4) kieltänyt karttaliitteiden 4–7 alueilla 15.5.–15.6. kaiken kalastuksen lukuun ottamatta onkimista ja katiskalla pyyntiä.

5) kieltänyt karttaliitteiden 8 ja 9 alueilla Kymijoen Korkeakosken haaran ja Langinkosken haaran edustoilla 1.6.–15.11. isorysien käytön ja määrännyt, että silmällä pyytävät verkot saa asettaa mainittuna aikana pyyntiin vain suoriin jatoihin.

6) määrännyt, että meritaimenen pyynnissä vapakalastuksessa merialueella on käytettävä väkäsettä tai yhteen puristettuja väkäsellisiä koukkuja.

7) kieltänyt karttaliitteen 10 alueilla 15.10.–31.12. kaiken verkkokalastuksen lukuun ottamatta jäältä tapahtuvaa pyyntiä.

8) kieltänyt karttaliitteen 11 alueella 15.4.–31.5. kaiken kalastuksen lukuun ottamatta onkimista.

Päätös on voimassa 31.12.2032 saakka.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Valituksenalainen päätös on kumottava kohtien 2 ja 7 osalta.

Kalastusrajoitukset eivät perustu minkäänlaisiin tutkimuksiin. Rajoitukset voimaan astuessaan lopettavat kuhan kaupallisen verkko- sekä rysäkalastuksen ja vapaa-ajan verkkokalastuksen.

Kuhakannat itäisellä Suomenlahdella ovat erittäin hyvät ja elinvoimaiset. Vesa Vannisen kuhatutkimuksen 1999–2005 mukaan 40 senttimetrin mittainen kuha on kutenut vähintään kerran.

Siian verkkokalastus loppusyksyllä on ikivanha perinne. Verkkokalastus on valikoivaa kalastusta johtuen solmuvälijarjoituksista. Alamittaisten kalojen osuus on pieni ja rauhoitetut kalat on helppo vapauttaa.

Vapakalastus on lähes yksinomaan pyydystä ja päästä -kalastusta, jossa saaliiksi jäävät alamittaiset ja rasvaevälliset rauhoitetut taimenet. Saalis koostuu useimmiten alamittaista kaloista. Suuri osa kaloista vahingoittuu pysyvästi ja kuolema seuraa joskus vasta päivien kuluttua.

Silakan ja kilohailin pyytäminen verkoilla ei vaikuta taimenkantoihin johtuen verkkojen tiheäsilmaisyydestä. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on asettanut päätöksessään verkko- ja vapakalastajat eri asemaan.

Asian käsittely ja selvittäminen hallinto-oikeudessa

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on antanut lausunnot.

Kymen kalatalousalue on antanut vastineen.

Valittajille on varattu tilaisuus vastaselityksen antamiseen.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on toimittanut hallinto-oikeuden pyynnöstä lisäselvitystä. Lisäselvityksenä on toimitettu muun ohessa Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätös 19.2.2024, jonka mukaan päätöksellä on korjattu valituksenalaista päätöstä kohdan 7 liitekartan rajauksen osalta kalatalousalueen hakemusta vastaavaksi.

Valittajat ovat toimittaneet lisäselvitystä.

Lisäselvityksistä on lähetetty osapuolille tieto.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus kumoaa valituksenalaisen päätöksen kohdan 2 osalta ja kohdassa 3 kuhan verkkokalastukselle määrätyn solmuvälirajoituksen osalta sekä palauttaa asian näiltä osin Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle uudelleen käsiteltäväksi.

Muilta osin hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Hallinto-oikeus määrää, että kumottua päätöksen kohtaa 3 on kuhan osalta edelleen noudatettava, kunnes asia ratkaistaan uudelleen tai kunnes asiaa käsittelevä tuomioistuin toisin määrää.

Perustelut

Sovellettavat säännökset

Kalastuslain 34 §:n 2 momentin mukaan vahvistetut valtakunnalliset kalavarojen hoitosuunnitelmat on otettava huomioon alueellisia käyttö- ja hoitosuunnitelmia laadittaessa ja täytäntöön pantaessa sekä järjestettäessä kalastusta yleisillä vesialueilla. Käyttö- ja hoitosuunnitelmilla ei saa vaikeuttaa valtakunnallisten kalavarojen hoitosuunnitelmien toteuttamista.

Saman lain 40 §:n 1 momentin mukaan kalatalousalueen kalavarojen käyttö ja hoito on järjestettävä hyväksytyn käyttö- ja hoitosuunnitelman mukaisesti.

Kalatalousalue ja kalastusoikeuden haltijat vastaavat suunnitelman toteuttamisesta siltä osin kuin suunnitelman toteuttaminen niitä koskee. Viranomaisten on otettava toiminnassaan huomioon kalatalousalueen käyttö- ja hoitosuunnitelman kalavarojen käyttöä ja hoitoa koskevat yleiset suuntaviivat.

Saman lain 53 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi, jos vesialueella esiintyy kalalaji tai -kanta, jonka elinvoimaisuus tai tuotto on heikentynyt tai vaarassa heikentyä taikka vesialue on keskeinen kalalajin tai -kannan lisääntymisen kannalta, kieltää kalastamisen tietyinä ajankohtana tai rajoittaa sitä. Pykälän 4 momentin mukaan rajoitukset tai kiellot eivät saa rajoittaa kalastusoikeuden hyödyntämistä enempää kuin on välttämätöntä rajoituksen tai kiellon tavoitteen saavuttamiseksi.

Saman lain 56 §:n 1 momentin mukaan kalalajeille tai -kannoille voidaan säätää alin ja ylin pyyntimitta, jos se on tarpeen kalavarojen kestävä tuoton, heikentyneiden kantojen tai kalalajin luontaisen elinkierron turvaamiseksi. Pykälän 2 momentin mukaan alinta pyyntimittaa pienemmän ja ylintä pyyntimittaa suuremman kalan pyytäminen on kielletty. Pykälän 3 momentin mukaan alimmista ja ylimmistä pyyntimitoista säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Saman lain 57 §:n 1 momentin mukaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi alueellisen erityistilanteen huomioimiseksi kalastusoikeuden haltijan tai kalatalousalueen hakemuksesta taikka omasta aloitteestaan määrätä alueelle 56 §:n nojalla säädetyistä laji- tai kantakohtaisista pyyntimitoista poikkeavat pyyntimitat, jos kalalajin tai -kannan tila alueella poikkeaa olennaisesti siitä, mikä on ollut perusteena sitä koskevien pyyntimittojen säätämiselle.

Hallintolain 45 §:n 1 momentin mukaan päätös on perusteltava. Perusteluissa on ilmoitettava, mitkä seikat ja selvitykset ovat vaikuttaneet ratkaisuun sekä mainittava sovelletut säännökset.

Saman pykälän 2 momentin mukaan päätöksen perustelut voidaan jättää esittämättä, jos:

- 1) tärkeä yleinen tai yksityinen etu edellyttää päätöksen välitöntä antamista;
- 2) päätös koskee kunnallisen monijäsenisen toimielimen toimittamaa vaalia;
- 3) päätös koskee vapaaehtoiseen koulutukseen ottamista tai sellaisen edun myöntämistä, joka perustuu hakijan ominaisuuksien arviointiin;
- 4) päätöksellä hyväksytään vaatimus, joka ei koske toista asianosaista eikä muilla ole oikeutta hakea päätökseen muutosta; taikka
- 5) perusteleminen on muusta erityisestä syystä ilmeisen tarpeetonta.

Asiassa saatu selvitys

Hakemuksen kohdat 2, 3 ja 7

Kymen kalatalousalue on hakenut kalastuksen rajoittamista Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta. Hakemuksen kohdassa 2 on

haettu kuhan alimman pyyntimitan nostoa 45 senttimetriin ja harjuksen alimman pyyntimitan nostoa 40 senttimetriin koko kalatalousalueella.

Hakemuksen kohdassa 3 on haettu siian verkkokalastukseen merellä pienimmäksi käytettäväksi solmuväliksi 50 millimetriä 1.8.–30.4. Ulkosaaristossa karisiian kutupyynäntiin yli 3 metrin syvyydellä pienimmäksi sallituksi solmuväliksi 40 millimetriä ajalla 15.10–15.11. Kuhan verkkokalastukseen pienimmäksi käytettäväksi solmuväliksi 50 millimetriä.

Hakemuksen kohdassa 7 on haettu karttaliitteiden alueilla verkkokalastuksen sallimista vain solmuväliltään 80 millimetrin tai sitä suuremmalla pohjaverkolla 15.10.–31.12. välisenä aikana 100 metriä lähempänä rantaa / alle kolmen metrin syvyydellä. Jään alta tapahtuvaa pyyntiä tämä rajoitus ei koske.

Valituksenalainen päätös

Valituksenalaisen päätöksen perustelujen mukaan kuhan alimman pyyntimitan korottaminen 45 senttimetriin ja verkkojen solmuvälisäättely edesauttavat kuhakannan luontaista lisääntymistä ja kalakannan järkiperaistä hyödyntämistä. Harjuksen alimman pyyntimitan korottaminen edesauttaa harjuskantojen säilymistä ja vahvistumista Kymijoessa. Ahvenkoskenlahdelle ei ole säädetty kalastusasetuksesta poikkeavia pyyntimittoja, koska Ahvenkoskenlahden poikki kulkee kalatalousalueiden raja eikä Loviisan Saariston kalatalousalueen käyttö- ja hoitosuunnitelma sisällä esitystä kalastusasetuksesta poikkeavasta pyyntimitasta.

Siian verkkokalastuksen solmuvälisäättely edesauttaa siikakantojen luontaista lisääntymistä ja kalakannan järkiperaistä hyödyntämistä. Hakemuksessa esitetty karisiian verkkopyynnin solmuvälisäättely ei ole ratkaistavissa tällä päätöksellä, koska siian verkkopyynnin alimmaksi solmuväliksi on määrätty kalastusasetuksella 45 millimetriä.

Ulko- ja välisaariston syysaikaisilla verkkokalastusrajoituksilla pyritään vähentämään erityisesti siian kalastuksen aiheuttamaa taimenen sivusaaliskuolleisuutta. Päätöksenteossa on huomioitu kalastusasetuksen 12 §:n määräys meritaimenen pintaverkkopyynnin kiellosta. Pyyntiä solmuväliltään yli 80 millimetrin verkoilla voidaan pitää ajankohta ja alueet huomioon ottaen yksinomaan meritaimeneen kohdistuvana, ja tästä syystä verkkopyynti myös yli 80 millimetrin verkoilla on kiellettävä.

Rajoittamalla kalastusta päätöksen mukaisesti turvataan riittävällä tavalla kalakantojen kestävyys rajoittamatta kuitenkaan kalastusta tarpeettomasti.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunnot

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen 13.6.2024 hallinto-oikeudelle antaman lausunnon mukaan kalastuksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 12 §:n nojalla taimenen kalastus pintaverkolla on meressä kielletty ja saman asetuksen 5 §:n mukaan pintaverkolla tarkoitetaan

veden pintaan tai lähemmäksi kuin 1,5 metriä veden pinnasta asetettua verkkoa. Käytännössä alle kolmen metrin syvyydessä tapahtuva pyynti on lähes aina siten pintaverkkopyyntiä, koska pyynnissä käytettävien verkkojen korkeus on hyvin harvoin alle 1,5 metriä.

Meritaimen on viimeisimmän uhanalaisluokituksen mukaan erittäin uhanalainen. Merkittävimpiä uhanalaisuuden syitä ovat vesirakentaminen, kalastus ja heikko vedenlaatu. Kymen kalatalousalueen merialueella esiintyy syönnösvaelluksella Suomen rannikon joista peräisin olevien taimenten lisäksi myös Venäjän ja Viron joista peräisin olevia taimenia. Lisäksi alueella esiintyy muun muassa Kymijokeen kalastusta varten istutettuja rasvaeväleikattuja taimenia.

Vuodelta 2015 peräisin oleva kansallinen lohi- ja meritaimenstrategia on valtakunnallinen kalavarojen hoitosuunnitelma. Sen taustaselvityksessä on todettu, että eräs keskeisimmistä meritaimenen luonnonkantojen tilaa heikentävistä tekijöistä on meritaimenen liiallinen kalastus meressä. Edelleen taustaselvityksen mukaan suurin osa meritaimensaaliista saadaan sivusaaliina muiden lajien, lähinnä siian, kuhan ja ahvenen verkkopyynnissä tiheäsilmäisillä verkoilla. Lohi- ja meritaimenstrategiassa on asetettu strateginen päämäärä 2, jonka mukaan kalastuksen säätelyn avulla varmistetaan lohi- ja meritaimenkantojen ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävä kalastus. Säätely perustuu parhaaseen käytettävissä olevaan tieteelliseen ja muuhun kestävä kalastuksen kannalta olennaiseen tietoon sekä ennalta varautuvaan lähestymistapaan.

Päämäärään liittyvinä toimenpiteinä on meritaimenen osalta esitetty muun muassa meritaimenen viehekalastuksen salliminen ainoastaan vieheellä, jossa on yksi enintään kolmihaarainen ja väkäsetön koukku tai kaksi yksihaaraista väkäsetöntä koukkuja sekä pyynnin kieltäminen vahvalankaisilla verkoilla 50 metriä lähempänä rantaa 1.10.–31.12. ja 1.4.–15.5. Kymen kalatalousalueen käyttö- ja hoitosuunnitelmassa ja hakemuksessa esitetyt kalastusrajoitukset mukailevat lohi- ja meritaimenstrategiassa esitettyjä toimenpiteitä. Kalatalousalueen hakemuksessa esitetyt rajoitusalueet perustuvat paikallisten asiantuntijoiden kokemukseen ja tietoon, ja ne ovat pääosin matalia kivikkoisia alueita, joilla sekä siiat että taimenet viihtyvät kylmän veden aikaan. Kaikille edellä mainitun kaltaisille alueille ei ole päätöksessä asetettu rajoituksia. Siian syksyinen verkkokalastus on siten osalla kalatalousalueen vesialueista edelleen mahdollista.

Verkkokalastusta voidaan perustellusti ja tutkitusti pitää pyyntimuotona, jossa saaliin vapauttaminen hyväkuntoisena on usein mahdotonta tai erittäin vaikeaa. Vapakalastuksessa hyvällä saaliin käsittelyllä voidaan vapautettavan saaliskalan selviytymismahdollisuuksia huomattavasti parantaa. Tutkimukset osoittavat, että siian verkkokalastuksen sivusaaliina saadaan merkittäviä määriä meritaimenta. Vaikka verkkokalastus on kokonaisuudessaan 2000-luvulla merkittävästi vähentynyt, on mainittujen seikkojen perusteella selkeää tarvetta rajoittaa uhanalaiselle meritaimenelle haitallista pyyntimuotoa Kymen kalatalousalueen merialueella.

Meritaimenen suojelemiseksi tehty verkkokalastusrajoitus ei aiheuta haittaa silakan ja kilohailin verkkokalastukselle, koska rajoitusalueet ovat pääosin matalia ja kivikkoisia alueita, jotka soveltuvat heikosti silakan ja kilohailin verkkopyyntiin. Verkkokalastuksen kieltoalueet ulottuvat vain hyvin rajalliselle alueelle ja näiden alueiden ulkopuolella on laajat alueet, jotka soveltuvat kilohailin ja silakan verkkopyyntiin.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hallinto-oikeudelle 5.7.2024 antaman lausunnon mukaan päätös kuhan alimmasta pyyntimitasta on kalatalousalueen hakemuksen mukainen ja liittyy osittain päätöksen kohtaan 3. Verkon solmuvälillä voidaan vaikuttaa merkittävästi saaliskalan kokoon ja tästä syystä verkon solmuvälisäätelyn ja alimman pyyntimitan olisi hyvä olla keskenään yhteensovitettu.

Oikeudellinen arviointi ja johtopäätökset

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi määrätä alueellisen erityistilanteen huomioimiseksi kalastuslain 57 §:n 1 momentista tarkemmin ilmenevin edellytyksin kalastuksesta annetun valtioneuvoston asetuksen laji- tai kantakohtaisista pyyntimitoista poikkeavat pyyntimitat, jos kalalajin tai -kannan tila alueella poikkeaa olennaisesti siitä, mikä on ollut perusteena sitä koskevien pyyntimittojen säätämiselle.

Hallinto-oikeus toteaa valituksenalaisen päätöksen kohdan 2 osalta, ettei valituksenalaisessa päätöksessä ole arvioitu kyseessä olevien kalalajien tai -kantojen tilaa alueella suhteessa siihen, mikä on ollut perusteena niitä koskevien pyyntimittojen säätämiselle kalastuksesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa. Valituksenalaista päätöstä ei ole siten perusteltu alimpia pyyntimittoja koskevien määräysten osalta hallintolain 45 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla, koska siitä eivät käy ilmi, mitkä seikat ja selvitykset ovat vaikuttaneet ratkaisuun. Pelkkä viittaus alimpien pyyntimittojen osalta kuhan luontaiseen lisääntymiseen ja kalakannan järkipäraseen hyödyntämiseen tai harjuksen osalta harjuskantojen säilymiseen ja vahvistumiseen Kymijoessa, ei täytä perusteluille säädettyä vaatimusta. Asiassa ei ole myöskään ilmennyt sellaisia hallintolain 45 §:n 2 momentissa tarkoitettuja syitä, joiden nojalla päätöksen perustelut voidaan jättää esittämättä. Tämän vuoksi Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätös on kumottava kohdassa 2 määrättyjen alimpien pyyntimittojen osalta ja asia on palautettava sille tältä osin uudelleen käsiteltäväksi.

Saadun selvityksen perusteella kohdassa 2 määrättyllä kuhan alimmalla pyyntimitalla on ollut merkitystä myös harkittaessa kohdassa 3 asetettua kuhan verkkokalastusta koskevaa solmuvälirajoitusta. Koska kuhan kalastusta koskeva alin pyyntimitta ja verkkojen solmuvälirajoitus ovat muodostaneet kokonaisuuden, hallinto-oikeus katsoo, että päätös on kumottava myös kohdassa 3 kuhan verkkokalastukselle määrätyn solmuvälirajoituksen osalta ja asia on palautettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle tältäkin osin uudelleen käsiteltäväksi.

Valituksenalaisen päätöksen kohdan 7 osalta hallinto-oikeus toteaa, että elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi kalastuslain 53 §:stä tarkemmin ilmenevin edellytyksin päätöksellään rajoittaa kalastusta. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on siten asiassa harkintavaltaa.

Saadun selvityksen perusteella elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on ottanut valituksenalaista päätöstä tehdessään kalastuslain 34 §:n 2 momentin mukaisesti huomioon kansallisen lohi- ja meritaimenstrategian sekä kalastuslain 40 §:n 1 momentissa säädetysti kalatalousalueen käyttö- ja hoitosuunnitelman kalavarojen käyttöä ja hoitoa koskevat yleiset suuntaviivat.

Saadun selvityksen perusteella kalastuksen rajoittamiselle erittäin uhanalaisen meritaimenen syönnösvaelluksen turvaamiseksi kohdassa 7 tarkoitetulla vesialueella on ollut kalastuslain 53 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaiset edellytykset. Asiassa ei ole ilmennyt, että päätöksellä määrätyt kalastusrajoitukset rajoittaisivat kalastusoikeuden hyödyntämistä kalastuslain 53 §:n 4 momentissa tarkoitetulla tavalla enempää kuin on välttämätöntä kyseessä olevan rajoituksen tavoitteen eli meritaimenen syönnösvaelluksen turvaamisen saavuttamiseksi.

Asiassa ei ole ilmennyt, että menettely päätöksenteossa olisi ollut valittajien esittämin tavoin Suomen perustuslain 6 §:ssä säädetyn yhdenvertaisuusperiaatteen vastaista. Asiassa ei ole sellaisia erityispiirteitä, jotka edellyttäisivät kalastuslain ohella yhdenvertaisuuslain soveltamista tai tulkintaa.

Selvyyden vuoksi ja kalakantojen turvaamiseksi hallinto-oikeus arvioi, että asiassa on tarpeen antaa edellä ratkaisuosiossa mainittu täytäntöönpanomääräys.

Muut sovelletut oikeusohjeet

Valtioneuvoston asetus kalastuksesta 1 §, 2 § 1 ja 2 mom., 3 §, 5 § 1 mom. ja 12 § 3 mom.

Laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 124 § 3 mom.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valituslupa.

Valitusosoitus on liitteenä (HOL valituslupa).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeuden jäsenet Mari Jääskeläinen, Niko Jokela ja Jari Kuusela.

Esittelevä jäsen Jari Kuusela

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden
asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu ja oikeudenkäyntimaksu

Päätös valittajat / Jyri Langi, sähköinen tiedoksianto

Oikeudenkäyntimaksu maksutta

Jäljennös Kymen kalatalousalue, sähköpostitse antopäivänä

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaantipäivästä**, sitä päivää lukuun ottamatta.

Vastaanottajan katsotaan saaneen tiedon kirjeitse tavallisena tiedoksiantona lähetetystä päätöksestä seitsemäntenä päivänä päätöksen lähettämisestä, jollei vastaanottaja näytä tiedoksisaannin tapahtuneen tätä myöhemmin. Viranomaisen tietoon asiakirjan katsotaan kuitenkin tulleen kirjeen saapumispäivänä. Päätös on lähetetty päätöksen antopäivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta.

Käytettäessä todisteellista tiedoksiantotapaa vastaanottajan katsotaan saaneen päätöksestä tiedon sinä päivänä, jona päätös on vastaanotettu. Tiedoksisaantipäivän osoittaa vastaanottotodistus, saantitodistus tai tiedoksiantotodistus. Sijaistiedoksiannossa tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen kolmantena päivänä sijaistiedoksiantoa koskevan tiedoksiantotodistuksen osoittamasta päivästä.

Käytettäessä tavallista sähköistä tiedoksiantotapaa vastaanottajan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä kolmantena päivänä viestin lähettämisestä (sähköpostitse tai sähköisen asiointipalvelun kautta), jollei muuta näytetä. Päätös on lähetetty päätöksen antopäivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Sähköisen asiointipalvelun kautta todisteellisesti tiedoksi saadun päätöksen tiedoksisaantipäivä on päätöksen noutamispäivä asiointipalvelusta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa **korkeimmalle hallinto-oikeudelle**. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus, PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#

KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖKSESTÄ PERITTÄVÄ OIKEUDENKÄYNTIMAKSU

Muutoksenhakuasian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritään 610 euron suuruinen oikeudenkäyntimaksu.

Oikeudenkäyntimaksua ei peritä yksityishenkilön vireille panemissa sosiaalihuoltolaissa (1301/2014) eikä terveydenhuoltolaissa (1326/2010) tarkoitettua palvelua tai etuutta koskevissa asioissa, lastensuojelulain (417/2007) mukaisissa asioissa, lukuun ottamatta mainitun lain 16 c §:ssä tarkoitettuja, kuntien keskinäisiä korvauksia koskevia asioita, yksityishenkilön vireille panemissa ulkomaalaislain (301/2004) mukaisissa kansainvälistä suojelua koskevissa asioissa, mielenterveyslain (1116/1990) mukaisissa asioissa eikä asioissa, joiden käsittely on muualla laissa säädetty maksuttomaksi.

Oikeudenkäyntimaksua ei peritä, jos korkein hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi. Veroasiassa annettua ennakkoratkaisua koskevassa muutoksenhakuasiassa maksu kuitenkin peritään riippumatta lopputuloksesta. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä oikeusapulain (257/2002) nojalla käsittelymaksuista vapautetuilta.

Tuomioistuinmaksulaki (1455/2015).